

[Hendriksen.]

kunne vælge sit Skib, hvad der ogsaa er hævdvunden Skik inden for Forhyringsomraadet, men ved de foretagne Ændringer har man gennemført en Bestemmelse, der gaar ud paa, at der trods denne Frihed fortrinsvis skal anvises Hyre til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, naar der findes flere lige kvalificerede hyresøgende. Enten er denne Bestemmelse betydningsløs, og saa var der jo ikke Anledning til at gennemføre den, eller ogsaa betyder den, at den Frihed, som § 3 i Overensstemmelse med den internationale Konvention tilsigter at skabe, i Virkeligheden bliver illusorisk. Man kan nu engang ikke puste og have Mel i Munden paa samme Tid; det gaar ikke godt, naar man forsøger det.

Jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger om det i § 5 omtalte Forhyringsraad. Det er jo Meningen, at der nu i København skal nedsættes et Forhyringsraad, bestaaende af 4 Repræsentanter for Mandskabet, 4 Repræsentanter for Rederne og en af Ministeren udnævnt Formand, og dette Forhyringsraad skal raadspørges af Ministeriet i alle Spørgsmaal, der angaar Forhyringsvirksomhed. Det har jeg ikke noget at bemærke til, men i Slutningen af § 5 staar der, at efter Forhyringsraadets Indstilling — det Forhyringsraad, der vælges i København, skal altsaa have en Indstillingsret — kan der paa saadanne Steder uden for København, hvor der oprettes Forhyringskontor i Medfør af Bestemmelsen i § 1, oprettes et lokalt Forhyringsraad, bestaaende af en af Ministeren udnævnt Formand samt af lige mange Repræsentanter for Redere og Mandskab. Det vil altsaa sige, at der i Løbet af nogen Tid foruden Forhyringsraadet i København kan blive oprettet 10—20—30 Forhyringsraad i Provinsen, lige saa mange Forhyringsraad, som der er Statsforhyringsvirksomheder i Provinshavnene, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Søfartsminister, med hvilket Forhyringsraad han skal føre Forhandlinger, hvilket Forhyringsraad der skal raadspørges, om det er det oprindelige Forhyringsraad, der oprettes i København, eller om det er samtlige Forhyringsraad hele Landet over, for saa kan det jo efterhaanden blive en ret stor Forsamling, der skal raadspørges.

Bestemmelserne om Mønstring, der findes i Kapitel II, er jeg altid gaaet ind for. Jeg har fundet det rigtigt, at disse Mønstringsbestemmelser blev samlet i en enkelt Lov, i Stedet for at de, som Tilfældet er nu, figurerer rundt omkring i en Række

Love, men man har aldrig fra Regeringspartiernes Side ønsket at gennemføre Mønstringsbestemmelserne alene, man har ønsket at gennemføre et samlet Lovforslag om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab. Vi kan ikke tiltræde dette Forslag, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det.

Martin Sørensen (Peterslund): Det er min Opfattelse, at det her foreliggende Lovforslag er sagligt vel begrundet, og at Spaadommene om de Tilstande, der vil indtræde, aldeles ikke vil holde Stik. Jeg kan ikke se andet, end at det er velbegrundet, at Forhyringsforholdene bringes ind under faste Former, og at Forhyringen bliver vederlagsfri baade for Reder og Mandskab, i det hele taget, at der gennemføres ensartede Bestemmelser, saa at der ikke gælder et det ene Sted i Landet og noget andet det andet Sted.

I § 1, 3die Stykke, findes en Overgangsbestemmelse, idet der staar, at for saa vidt angaar de Steder uden for København, paa hvilke Loven om Forhyringsagenter er bragt i Anvendelse, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart, naar Omstændighederne taler derfor, tillade de Personer, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden har Bevilling som Forhyringsagent, vedblivende at drive erhvervmæssig Forhyring under en saadan Kontrol, som af Ministeren findes betryggende for denne Lovs Formaal. En saadan Overgangsbestemmelse finder jeg er naturlig, naar man gaar til en Nyordning.

Ogsaa Bestemmelserne i § 3 anser jeg for rigtige, idet man ikke skal lægge andet ind i de tre Punkter, der begynder med „at“, end Hensigten har været. Under det første Punkt staar der, at Sømanden skal have Ret til frit at vælge sit Skib, ligesom Reder eller Skibsfører skal have Ret til frit at vælge sit Mandskab, medens det andet Punkt gaar ud paa, at der ved Hyreaftalen skal tilvejebringes Sikkerhed for, at alle interesserede Parter beskyttes, og at der gives Sømanden tilstrækkelig Lejlighed til at sætte sig ind i Hyreaftalen. Det er saa ligetil og saa fornøftigt. Jeg synes heller ikke, man kan sige noget til, at naar der er flere lige kvalificerede hyresøgende Folk — man maa lægge Vægten paa Udtrykket „lige kvalificerede“ —, skal man tage dem, som har forsikret sig selv mod Arbejdsløshed. Det kan jeg ikke indse, der er noget urigtigt i; jeg finder, at denne Bestemmelse, der er foreslaaet af Sømandenes Forbund og tiltraadt af Udvalgets Flertal, er fuldt ud tilfredsstillende.